

AŞAĞI GÜLDEREN ORTAOKULU

PSİKOLOJİK DANIŞMA VE REHBERLİK BÖLÜMÜ VELİ BÜLTENİ

DERS ÇALIŞMA ALIŞKANLIĞININ KAZANDIRILMASI VE OKUL BAŞARISINDA AİLENİN ROLÜ

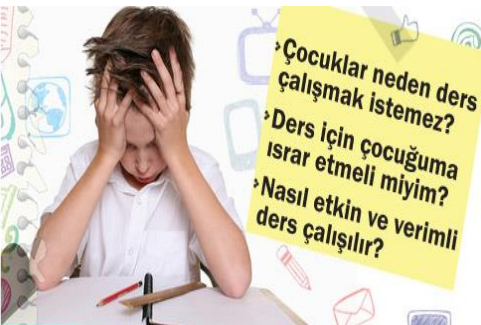

Anne, baba ve öğretmenlerin öğrenciden genel beklentisi, onların derslerine çok çalışıp, başarılı olmaları yönündedir. Beklenti böyle olunca başarısızlığın nedeni "yeterince çalışmamak" olarak görülmekte ve öğrenciden sürekli daha çok çalışması beklenmektedir. Oysa gerekli olan bilinçsizce çok çalışmak değil, verimli ders çalışmanın yollarını bilerek ve bunlardan gereğince faydalanarak etkili çalışmaktır. Ancak çocukların verimli bir şekilde çalışmasını etkileyen birçok faktör vardır. Bu faktörler şöyle sıralanabilir:

- ⇒ Ailelerin çocuklarına okul ve diğer sosyal ilişkilerinde yeterli ilgi ve desteği göstermemeleri;
- ⇒ Ailelerin çocukları üzerindeki beklenti düzeylerinin çok yüksek olması;
- ⇒ Öğrenciler ile ailelerinin beklenti ve ilgilerinin farklı olması;
- ⇒ Ailelerin çocukları arasında kıyaslama, ayırım yapması ya da çocuğu başkaları ile kıyaslaması
- ⇒ Aileler ile çocuklar arasında iletişim kopukluğu olması;
- ⇒ Ailelerin çocuklarına sürekli ders çalışmaları için baskı yapması;
- ⇒ Ailelerin çocukların en ufak bir hatasını gördüklerinde onları eleştirmeleri.

Çocukların Okul Başarısını Arttırmak İçin Anne ve Babaya Düşen Görevler

• Çocuklar neden ders çalışmak istemez?
• Ders için çocuğuma ısrar etmeli miyim?
• Nasıl etkin ve verimli ders çalışılır?

Anne ve babaların çocuklarının okul başarısını arttırmak, başarısızlıktan kaynaklanan aile içi problemleri çözebilmek ve çocukları ile daha iyi ilişkiler kurmak için aşağıda belirtilen hususlara dikkat etmeleri gerekmektedir:

- ✓ Anne ve baba çocuğa evde olumlu ders çalışma koşullarını sağlamalıdır. Bunun için evde sessiz bir oda ya da odanın sessiz bir köşesi çocuğun rahatça kendisini derse verebileceği bir şekilde düzenlenmelidir. Çocuktan ders çalıştığı sürece onun dikkatini dağıtacak başka şeyler yapması istenmemeli; eğer çocuk aile bireylerinin oturduğu odada ders çalışmak zorunda ise aile bireylerinin çocuğun ders yapmasını engelleyici faaliyetlerde bulunmaması gerekmektedir.
- ✓ Çalışmaları ailesi tarafından desteklenmeyen, başarısızlıklarından dolayı sürekli eleştirilen, sosyal ihtiyaçları yeterince karşılanmayan çocuklar kendisini değersiz bir kişi olarak görür; kendisini küçümser. Bu da onun var olan yeteneklerini gizlemesine neden olabilir. Bu tür çocuklar kapasiteleri uygun olmasına rağmen bunu kullanmayı okuldaki başarılarını düşürebilirler.

- ✓ Anne ve baba öncelikle çocuğunu bağımsız bir birey olarak kabul etmeli, ona sevgi ile yaklaşmalıdır. Onunla iyi ilişkiler kurarak onun duygu ve düşüncelerini dinlemeli, onun bu duygu ve düşüncelerine saygı göstermelidir.
- ✓ Okulda çocuğun başarılı ya da başarısız olmasının en önemli nedenlerinden biri ailenin tutumudur. Özellikle ailenin öğrencinin yapabileceğinden çok şey beklemesi, bunu öğrenciye yansıtması öğrenciyi başarısız kılmaktadır. Ailenin

çocukla ilgili birtakım gerçekçi olmayan beklentiler geliştirmesi ve bunu çocuğa yansıtması çocukta çok büyük kaygı yaratır. Bu kaygı çocuğun kendine olan güvenini azaltır, çocukta başarılı olamama korkusu geliştirir. Çocuktan başarılı olmasını beklemek, çocuğa göre onun kişilik değerinin başarıyla değerlendirilmesi manasına gelmektedir. Çocuğun kişilik değerini ana-babasının gözünde başarılı olmasına bağlaması çocuğun kaygısını daha çok artırır. Bu kaygı okul başarısının düşmesine neden olur.

- ✓ Anne ve baba hiçbir zaman çocuğunu kardeşleri, ağabeyi, yaşıtı olan akraba çocukları ve başarılı olan arkadaşlarıyla kıyaslamamalıdır. Böyle bir kıyaslamadan sonra çocuk okulda mücadeleyi bırakabilir. Önemli olan çocuğu başkalarıyla değil; kendisi ile kıyaslamaktır. Çocuğun dünü ve bu günü arasındaki olumlu ve somut farkları görebilmek ve çocuğa yansıtılabilmektir.
- ✓ Ana-babalar genellikle çocuklarını dinlediklerini düşünürler. Oysaki çocuk kendileriyle konuşurken sürekli ikaz, hatırlatma, önerilerde bulunma, fikir yürütme gibi müdahalelerle aslında çocuğu dinlememektedirler. Bunu fark eden çocuk ya susar ya da küserek içine kapanır. Bu da anne, baba ve çocuk arasında iletişim kopukluğuna yol açar. Çocuğun bir sorununu dile getirmesi sırasında çocuğa konuşabileceği bir ortam ve sessizlik alanı hazırlamak, işlerimizi bir süre erteleyip çocukla konuşmak gerekir. Konuşma esnasında anne ve babaların kendi duygu ve düşüncelerini belli etmemeleri, çocuğun olaydan dolayı yaşamış olabileceği duyguları onunla birlikte dile getirerek paylaşması gerekmektedir.
- ✓ Anne ve baba çocuğa sürekli ders çalışması için baskı yapmak yerine çocuğa zamanı iyi kullanmasını ve görev bilincini öğretmelidir. Başarıda önemli olan çok çalışmak değil etkili ve

verimli çalışmaktır. Çocuğun sosyal faaliyetlere de (resim, müzik, spor) zaman ayırması çocuk açısından yararlı olacaktır.

- ✓ Eleştiride bulunmak, çocukta daha iyisini yapmalısın, ben kötüyüm ya da siz de mükemmel değilsiniz gibi düşüncelere yol açar. Baskıcı, otoriter ve eleştirici tutum çocuğun kendine olan güvenini ortadan kaldıran, onun kişiliğini hiçe sayan bir tutumdur. Suçlayan, cezalandıran ve eleştiren ana-babaların çocuklarının kolayca ağlayan çocuklar olduğu görülür.

Anne babalar olarak çocuğumuzun verimli bir şekilde ders çalışmasına katkıda bulunmak ve akademik başarısının gelişimini desteklemek için biz de üzerimize düşenleri yapmalı, elde edilecek başarının sadece çocuğumuza ait olmadığını unutmamalıyız.

REHBERLİK SERVİSİ